

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

IONIȚĂ, IULIA

Percepții inconștiente/ Iulia Ioniță. - București:

Librex Publishing, 2017

ISBN 978-606-8894-13-3

821.135.1-31

Editor: Monica Ramirez

DTP: Aimee Consulting&Advertising

www.aimee.ro

LIBREX PUBLISHING

Str. Episcopul Radu, Nr. 30, București

Redacție: 0723 193 019

Email: office@librex.ro

comenzi@librex.ro

www.librex.ro

© LIBREX PUBLISHING, 2017

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform *Legii dreptului de autor*

IULIA IONIȚĂ

PERCEPȚII INCONȘTIENTE

 LIBREX

București, 2017

☹ Trăiesc în minciuna pe care mi-am creat-o. Trag jaluzelele, lumea exterioară nu mă mai pasionează. Deja știu multe. Am văzut multe. Nu am timp de lecții de viață, nu am timp de lucruri temporare și nu mai am ce învăța de la absolut nimeni. M-am pierdut pe mine, și aș da orice să pot scăpa.

Captivă într-o lume care nu există, un om născut în povestea greșită.

Cât m-ar costa să o iau de la început?

Cât de mult să mijesc ochii, până să apară luminița la capătul tunelului?

Cum îmi pot face creierul să tacă?

Cum pot renunța la amprenta mea, fără să devin ca toți ceilalți?

Cum pot trăi,

în continuare? ☹

– Alex..., ia fetița în brațe.

Creioane colorate, jucării, balansoar, fântână... peisajul de afară ce pare o inocență fără de sfârșit. Copacii cu frunze arămii... parcă ar cădea în bătaia vântului de toamnă, iar lacul din curte e mereu pustiu. Nu prea mai sunt case pe aici. Sute de metri de vegetație, doar pentru ele două.

Cea mică își dă părul brunet deschis din ochi, zâmbindu-i mamei sale. E un copil frumos, unic, în felul ei, dar ceva mai mult față de ceilalți.

– „Și, astfel, zâna a plâns etern după cel ce a fost separată de...”

– Mami, dar e o poveste tristă!, ripostează Alex, zâmbind.

– Î-îmi pare rău...

Alex îi atinge colțurile gurii cu câte un deget, și i-o întinde într-un zâmbet.

– Mami trebuie să fie cea mai fericită! Am să rănesc pe oricine îi face rău!, cu o voce de copil inocent.

Îi zâmbește fiicei sale. O mângâie pe cap, o sărută pe frunte, și dă să iasă din cameră.

– Te las să te odihnești, scumpo. A fost o zi grea la școală. Mă duc până jos, să corectez niște lucrări.

– Mami, hai să ne jucăm!

Set your past on fire and leave.

¶ Se spune că, pe lumea asta, întâlnirile, viața, pasiunile, sunt monitorizate și în corcondanță cu un destin. Destinul este greu de înțeles și cuprinde bifurcații, decizii, alte destine, incertitudini, percepții. Și, în funcție de cât de conștient îți percepi viața, te poți opune lui. Oamenii nu sunt pe veci, deși așa fuseseră concepuți.

Așa că, la finalul zilei, avem ceva în plus față de alte ființe energetice; am vrut să concurăm cu soarta. La finalul zilei, noi deja ne luptasem pentru destinul nostru:

o percepție lăsată la voia întâmplării. ¶

„Destinul, sau drumul pe care îl parcurgi în viață. Ți se scrie, pe măsură ce faci alegeri, mai mult sau mai puțin.

Orașele SALEM, YORE și KUSH au rămas singurele soluții pentru ultimele victime ale Războiului Negru, din anul 1685. Obişnuia să fie un regat imens, cunoscut sub numele de **Da Vell**. Totuși, după Război, o mare parte din țarm s-a scufundat, ceea ce a dus la apariția mai multor insule, odinioară țări. Țări ce au rezistat. Cele trei țări supraviețuitoare. Conduse de **Guru**.

Evenimentele paranormale se petrec aici dinaintea timpului. Cauze?! Fie meridianele, fie energiile, orice; aici, oricine se naște, nu se naște fără să lase ceva. Aici se nasc **ropiți**: ființe paranormale, în concordanță cu natura și Universul, ființe cu o intuiție foarte bine dezvoltată. Cei ce dețin energie, aură, negativ, componente pe care orice ființă vie le cuprinde, dar doar ei fiind capabili de a se controla la acest nivel.

Totuși, niciodată nu prelua energie de la altcineva, niciodată nu fă schimb de energii cu altcineva!

Energia este cea fizică și inconștientă. Strânși în relație, cei doi termeni te formează pe tine, precum un yin și yang interior. **Aura**, în mod normal, are aceeași culoare cu energia, și te înconjoară, precum un ou, totuși, fapt nevizibil cu ochiul liber, de către oricine. Perceptibil, însă. Sunt componente ale fiecărei persoane. Găsindu-se în abdomen, energia arată ca un yin yang.

Empatia este unitatea de măsură a compatibilității între energia, aura, spiritul unor persoane, în timpul interacțiunii de orice fel.

Sufletul este împrumutul divin, este cel ce e bătrân, cel ce nu vrea să plece de lângă tine, cel ce te face să resimți lucruri din trecut, cel ce a fost acolo de la începutul timpului, iar acum... e rândul tău!

Universul este locul în care are loc povestea ta, din toate dimensiunile paralele. Este ca o cupolă în continuă dezvoltare, ce se hrănește cu gânduri, cuvinte. Balanța îi este ținută de cele două ultime forțe: **bine** și **rău**. Universul cuprinde tot ce vezi, ce nu vezi, ce crezi sau nu crezi, ce îți poți imagina sau nu.

Portalurile sunt create din lacrimi sau sânge de porumbel alb și treisprezece pene de corb. Eventual o flămă, dacă ai nevoie să te teleportezi tot în lumea asta. Unii se pot teleporta și fără.

Există mai multe lumi. Pe lângă posibilități, analizându-le pe cele din versiunea noastră.

Subconștientul este ceea ce nu vezi, nu știi, dar se află în tine. Acea pădure de gheață în care te ascunzi în fiecare vis. Lucrurile ce ți se interpretează singure. Acele gânduri pe care le simți și te întrebi... „de unde până unde?”, coincidențele, când faci ceva și nu știi de ce. În Astral, subconștientul funcționează la maxim.

Există realul, cel de aici. **Astralul**, cel pe care îl percepem, dar mai greu. Pe acolo călătorim, ocazional, e ca un bar de suflete, energii și lucruri pe care nu le înțelegi. Unii morți se găsesc în Astral; în general, cei ce trec de Purgatoriu, se pot plimba în Astral și Eterniun în voie. Putem chiar visa în el. **Purgatorii**, de la I la infinit, niște bucle temporale absolut macabre. **Ultimul Purgatoriu**, denumit complet metaforic, deoarece se află cam la mijloc, totuși, este pentru cei damnați. Acolo hoinăresc aceștia la nesfârșit. **Pădurea lui Sephtis**, mai bine zis un loc pe care ți-l poți imagina. Este sala de așteptare a morților. În final, mai este **Lumea de Dincolo**, cunoscută ca și **Eterniun** sau **Tărâmurile Întinericului**: ceea ce e și aici, dar nu percepi. E o versiune a lumii tale în care ai descoperi că, sub patul tău, sunt desenele copilului

care a locuit acum douăzeci de ani în casa ta, și avea și el camera acolo. E o lume în care energia e vizibilă, e suprapusă, nimic nu se șterge. Ai putea descoperi chiar că ai grafiti pe peretele camerei, sau simboluri de tot felul. Lumea de Dincolo este lumea lucrurilor pe care nu le vezi. Există mii de dimensiuni și de timpuri alternative în Eterniun. Sunt slabe șansele de a întâlni pe cineva.

Raiul și **Iadul** reprezintă, în mod existențial, bifurcații, subniveluri, ale Eterniunului. În Rai se nasc și apar îngeri, în Iad se nasc și apar demoni. Asta nu înseamnă că îngerii și demonii nu se nasc și în **Real**. În Rai ajung, în general, animale și copii, iar ei beneficiază de lux, de abilitatea de a se uita la alte persoane, încă în viață, și conviețuiesc etern cu îngerii. Totuși, în Paradis nu poți călători. În Iad ajung, în mare parte, sufletele pierdute, ce nu trec de Purgatoriu pentru a ajunge în Eterniun. În mod neexistențial, cele două lumi, cele două forțe ultime care etern se vor opune, reprezintă karma.

Porumbeii albi ne protejează și ne mențin balanța. Ei sunt ființe energetice pure. Înainte de război, pe cer domneau cei pestrițați. Însă, acum, precum niște bulgări de zăpadă cu aripi, domină Soarele de pe cer, zburând pozitiv printre razele lui.

Festivalul Săbiilor se ține la o sută douăzeci de ani. Sabia Infinitului topește stânca în care e prizonieră, și este aruncată de către un ales-de către un **Guru**, în prezent, eu, pentru a lupta cu Sabia. Efectul este boomerang.

Totuși, lumea noastră, Realul, este etern dominată de ființe energetice de tot felul. De la ropiți, la avatare. Totuși, fiecare își merită o definiție:

Demonii nu își atacă niciodată ființele dragi. Ei le protejează, ucid pentru ele. Demonii nu sunt creaturi urâte și neînțelese. Adesea, sunt superbi la chip și

înfățișare. Dar sunt singuratici și parșivi, ba chiar pervertiți, din cauza vieții damnable pe care sunt nevoiți să o trăiască. Ei sunt ținuti în viață de o **energie demonică**, ce este ca un intermediar între ei și Real. Oamenii egoiști sunt singurii ce pricep corectitudinea Universală. O percep în mod conștient. De obicei, demonii plâng fals. Doar atunci plâng cu lacrimi normale. Totuși, dacă ei au un gând negru despre tine, dacă îi superi... inevitabil nu îți va merge bine. În schimb, fii prieten cu un demon, deși e aproape imposibil, și lumea e a ta.

Îngerii se nasc cu puteri miraculoase de vindecare. Aceștia nu arată așa cum și-ar închipui oamenii. La înfățișare, sunt persoane perfect normale, ce nu ies în evidență cu absolut nimic, dar aduc numai lucruri bune celor la care țin. Trăiesc în Real și au o anumită misiune bine stabilită, la alt nivel. Aceștia, de asemenea, parcurg etape în evoluția lor. Nu este bine să rănești un înger.

Îngerii păzitori sunt cei puri, născuți în Rai. Nu sunt umani. Sunt ca niște avatare, prezintă același rol, dar doar la lucruri bune. Uneori, schimbă destine.

Îngerii căzuți sunt îngerii ce au ucis la un moment dat, fără rost. Ei își pierd **angelismul** (abilitățile de înger, tehnica în sine) și sunt damnați fie în a fi luptători, vrăjitori sau avatare.

Avatarele vin și pleacă. Sunt spirite ce intervin într-un anumit moment pentru a te avertiza, ajuta, ei îndeplinesc destinul pentru cineva ce a ratat să o facă, hoinărind etern Realul spre a transmite ceea ce percep ei.

Romniții sunt ființe ce și-au încălcat destinul. Sunt inferiori demonilor, dar superiori îngerilor căzuți. Nu s-au putut menține, din anumite motive, pe linia de plutire. În general, mai sunt numiți și ghinioniști. Aceștia sunt martiri ai destinului.

La foarte mulți romniți s-a constatat că aceștia nu își puteau duce misiunea de pe Pământ la bun sfârșit, din cauză că energia avea altă culoare decât aura.

Vrăjitorii sunt ființe ce se împart în alb sau negru. Cei **albi** sunt din neamuri regale, de obicei, au magie înăscută, și nu o folosesc în detrimentul altora. Cei **negri** dobândesc puterile în urma experiențelor tragice sau pot fi romniți ce au refuzat moartea, damnarea. Ei atacă oamenii, în general no-ropiții, pentru a săvârși anumite ritualuri obscure.

Zânele sunt niște ființe pure, ce au atribute magice, însă nu sunt la fel de puternice ca și vrăjitoarele. Totuși, cele mai multe au ajuns iele. Misiunea lor este să mențină pacea, să nu ignore un om la nevoie, să fie mereu pozitive. Sunt singurele ființe de la care dacă preiei energie nu te schimbi, ele având una neutră, cameleonizată, incertă, într-un mod bun.

Călătorii în vis, cei ce hoinăresc lumile în timpul somnului, veșnic extenuați.

Clarvăzătorii sunt cei ce percep lucruri din trecut sau viitor, în funcție de fazele lunii sau imortalitate.

Purtătorii sunt ființele ce poartă încă o personalitate în interiorul lor.

Vampirii Energetici sunt ropiți sau nu, care, involuntar sau nu, se hrănesc cu energiile altora.

Esența este o poțiune ce se bea cu un anumit scop, un ritual legalizat, în afară de cele ce necesită inimi de porumbei albi.

Ritualurile sunt etape pe care un ropit le săvârșește pentru a obține ceva. Foarte multe sunt interzise și se pedepseau cu arderea pe rug până în anul 1800.

*Unele arderi pe rug se mai țin și acum, însă pe ascuns.

Ceea ce îi diferențiază pe ropiți de no-ropiți, cum scrie și mai sus, este capacitatea de a distinge toate tipurile de ființe energetice menționate mai sus, de a interacționa cu ele, de a percepe mesajele și energia lor. De asemenea, pe lângă aură, energie, suflet și concordanța cu Universul, din ropiți mai pot face parte și alte entități, cum ar fi Gardianul. De asemenea, ropiții prezintă, în mare parte, puteri supranaturale. Există și familii ce se trag din ropiți și nu au parte de aceste puteri, totuși.

Negativul este spiritul. Este viața din tine. Un om fără negativ este un mort viu.

Gardianul este animalul cu care vei fi în strânsă legătură și în Real, animalul tău interior, ce îți păzește sufletul, energia și aura. Primele două se regăsesc în abdomen și cântăresc foarte puțin din greutatea ta. În interior, din punct de vedere energetic, este un loc în care sufletul și energia stau în armonie, păzite de animalul respectiv, ce are culoarea energiei și auri tale. Aura este culoarea. E ca o zodie, pentru energie. Fiecare culoare reprezintă câte ceva.

Amprenta este abilitatea unică a unui ropit, ce îl face diferit de alte ființe energetice ropite. Reprezintă un al șaselea simț. Este ceea ce te face cu adevărat ropit. Când se declanșează, mai este denumită **Atomul Infinit**.

Chakra este forma de energie prezentă în diverse locuri ale corpului; este ceea ce eliberează yin și yang-ul interior.

Prin patru oglinzi puse una în fața celeilalte, poți crea infinitul. Spiritele sunt auzite prin clopoței, în viața reală. În Yore, toți au clopoței la verandă. Raiul și Iadul sunt karma și nimic mai mult. Dacă în viața asta ești bun, vei avea o viață viitoare bună. Sau poate chiar trăiești Raiul printr-o karma grăbită, ce ți se aplică **acum**. Din

masochism, lăsăm, atât oamenii, cât și spiritele să ne facă rău. apoi, când scăpăm, spunem... „Eh, dacă chiar ar exista ar face urât... ar da foc la case”.

Spiritele afectează tehnologia mai mereu. Afectează rețeaua telefoanelor, internetului, pot trimite e-mailuri sinistre chiar sub ochii tăi, arătându-ți că nu ai control asupra vieții tale atât de umane și de temporare. Când moare cineva... nu te gândești la durerea lui. Ci la singurătatea ta. Îți amintești orice. De la conversațiile de genul „– Alo? – Nu!”, la momentul în care persoana a decedat în brațele tale. Tu... primești șanse să crezi un destin. Acceptă Bifurcațiile și nu lăsa Incertitudinile să decidă pentru tine!

Bifurcația reprezintă un moment cheie în viața unui om. Denumirea a fost dată de Algerio Bo'Adde, în anul 1504, în manualul său intitulat „Ființe Energetice – Elementar”. O bifurcație poate reprezenta faptul că, dacă un lucru din trecutul tău, oricât de mărunț, nu s-ar fi întâmplat, acum totul era diferit. Poate reprezenta și faptul că alegi o anumită facultate, în locul alteia. Pot fi:

Bifurcării de neindus, care se referă la alegeri în viață, schimbarea destinului, sub presiune, la ideea că simți pe propria ta piele consecințele sfaturilor și ideilor altor persoane.

Incetitudinea se referă la o pierdere de moment, în viața unui om. Un lucru care nu te reprezintă, dar în care te pierzi (alcoolism, droguri, depresie).

Incetitudinile temporare se referă la pierderile de moment, la reveria agoniei, la o incetitudine ce va trece, dar foarte posibil să revină.

Incetitudinile tragice pot reprezenta o recidivare masivă și în forță a uneia de ordin temporar, sau doar

o incertitudine ce duce la alte lucruri oribile (sinucidere, moarte, ideea de a pierde tot).

Depresia, dacă tot o menționăm, se referă la un dereglaj pe interior, la o supărare, imensă, ce dezechilibrează acea balanță interioară a fiecărui om, acel yin-yang din noi toți. Pe termen lung, poate chiar progama organismul să se autodistrugă.

Fiecare boală are legătură cu interiorul, cu păcate din trecut, cu tristeți, bifurcații.

Ținutul este al ploii eterne. Porumbeii albi sunt gardienii noștri. Tot ce ți se pare „wow” are, de fapt, o explicație paranormală. Dar nu ești destul de iluminat pentru a o vedea. Voi nu sunteți pregătiți să știți adevărul. Voi nu înțelegeți... Posibilitățile infinite: **what if**-urile sunt normale și cât se poate de reale. Ele, de fapt, se întâmplă în alte Universuri, și îți vin aici, prin **câmpul morfic** – știi... orice zici sau gândești rămâne în Univers. De aia e în continuă expansiune. Se mărește din fiecare lucru pe care îl reprezinți și care te reprezintă. Iar, odată ce ceva este spam acolo... mai multă lume se gândește dintr-odată la acel ceva. Așa învățăm să vorbim, să facem lucruri. Pe lângă instinct – câmp morfic.

Fiți recunoscători. Mulțumiți Soarelui. În momente de slăbiciune, uitați-vă-n jur, ca și cum ceea ce aveți nu este al vostru. Apoi, gândiți-vă că e al vostru, și mulțumiți.

Universul nu e doar mărimea pe care o cunoști.

Nu e doar cerul pe care îl vezi.

Cândva, El ne-a blestemat cerul...”

Matilda Farenheit – Introducere în Ropiți

ERA I – PERCEPȚII

Să îți îndeplinești visul și nimic să nu ți se mai pară interesant, cu toții știm. Dar, oare, când singurul tău vis este să fii în siguranță?

Andrew, Dabriella... părinții mei...

Negrul de pe cer nu avea de zis cine știe ce, iar viața oamenilor decurgea mult prea obișnuit pentru a sugera ceva. De fapt, nu sugerează mare chestie. E mult prea beznă chiar și pentru Wilse, unde mereu se întâmplă câte ceva. De când cu declinul economic din New Garden, Wilse a prosperat din toate punctele de vedere. În zare, casa are intrare la stradă. Luna plină se reflectă în geamuri și parcul de case, lipite între ele, fără curți, dă un ambient obositor. Iar ea doarme liniștită, cu perle de lacrimi în ochii verde-căprui, tremurând toată. Încă o zi din cei cincisprezece ani ai săi s-a dus. Părul ei șaten închis, care de obicei îi ajunge puțin înaintea umeri, ondulat, e răsfirat pe toată perna, din nou a uitat să și-l prindă, iar bretonul îi irită fruntea.

☒ ☒ ☒

– Deci, cum e să ai și tu cinșpe ani, ca lumea bună?!, râde Molly, sorbind din paharul cu șampanie.

– E miștooo, și mă bucur că ați venit! Vă place limuzina?!, Roxanne.